

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача „П.И.Ј“ д.о.о. Б. и решење Привредног суда у Београду Рео ./18 од ...11.2018. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Одредба члана 156. став 4. тачка 2. Закона о стечају прописује да унапред припремљени план реорганизације поред елемената из става 1. овог члана садржи и потписану необавезујућу изјаву већинских поверилаца по вредности потраживања сваке планом предвиђене класе да су сагласне са садржином плана реорганизације и спремни да гласају за његово усвајање.

Према одредби из члана 158. став 5. тачка 3. Закона о стечају стечајни судија ће по службеној дужности или по примедби заинтересованог лица одбацити предлог за покретање стечајног поступка и предлог унапред припремљеног плана реорганизације ако је план непотпун или неуредан, а нарочито ако нису поштоване одредбе овог закона овлашћеним подносиоцима, садржини и року за подношење плана реорганизације, а недостаци се не могу отклонити или нису отклоњени у року који је одредио стечајни судија.

Према одредби из става 158. став 6. истог закона, у случају да унапред припремљени план реорганизације садржи отклоњиве недостатке или техничке грешке стечајни судија може закључком наложити стечајном дужнику да у року од 8 дана изврши потребне исправке, а у ставу 7. је прописано да уколико стечајни дужник у остављеном року не поступи по налогу суда, стечајни судија ће одбацити предлог за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације.

У конкретном случају неспорно је да је предлагач унапред припремљеног плана реорганизације поднео непотпун план будући да није поднео и потписане необавезујуће изјаве већинских поверилаца по вредности потраживања сваке планом предвиђене класе да су сагласни са садржином плана реорганизације и спремни да гласају за његово усвајање. Овакве изјаве већинских поверилаца су обавезни саставни део плана у смислу напред цитиране одредбе члана 156. став 4. тачка 2. Закона о стечају, па недостатак ових изјава чини план непотпуним. Стога је првостепени суд правилно поступио, а будући да се ради о отклоњивом недостатку, када је позвао предлагача да у року који Закон о стечају прописује а то је рок од 8 дана, изврши потребне исправке то тако што ће доставити тражене изјаве. Предлагач није поступио у наведеном року, па је правилно првостепени суд применом одредбе члана 158. став 7. Закона о стечају одбацио предлог за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације.

Жалбени наводи жалиоца којима указује на изузетно кратке рокове за поступање, обимност документације и сложену структуру пословања такође не утичу на правилност одлуке будући да Закон о стечају прописује могућност да суд остави рок од 8 дана предлагачу за отклањање отклоњивих недостатака. Поступак припреме унапред припремљеног плана реорганизације измештен је изван суда односно претходи судском поступку.

У смислу одредбе члана 159. став 1. Закона о стечају стечајни судија у року од три дана од дана подношења уредног предлога из члана 158. овог Закона доноси решење о покретању претходног поступка за испитивање испуњености услова за отварање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом

реорганизације. Дакле, а то произилази из наведене одредбе, тек по подношењу уредног плана, што подразумева и да је потпун, се може покренути претходни поступак ради испитивање услова за покретање стечаја у складу са унапред припремљеним планом реорганизације. То даље значи да тек по подношењу тако уредног и потпуног плана стечајни судија може донети решење о покретању претходног поступка у ком евентуално може одредити и меру обезбеђења, а уколико такав план није поднет у обавези да је закључком у року који је законодавац одредио наложи предлагачу отклањање отклоњивих недостатака. Предлагач у конкретном случају недостатке није отклонио, а разлози које наводи не могу бити од утицаја на правилност одлуке будући да је првостепени суд испоштовао одредбу закона и оставио предлагачу додатни рок.

Жалбени навод жалиоца да је остављени рок кратак такође није од утицаја будући да се ради о року који је сам законодавац прописао а наведене рокове за поступање је предлагач морао имати у виду и приликом подношења плана.

Неосновано жалилац указује да је решење захваћено повредом из одредбе члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку јер се првостепени суд није изјаснио о битној чињеници-већем степену намирења поверилаца. Наведено и није била обавеза суда јер чињеница да се предложеним планом остварује повољније намирење поверилаца јесте предуслов за спровођење стечаја реорганизацијом чије постојање суд може ценити само у поступку по уредно и потпуно поднетом плану.